

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119334678
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119334678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5 proti žalovanému B. U., M.. XX.X.XXXX, Q. F. P. U., W. XX/XX, o zaplatenie 3.000,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.7.2020 č.k. 9Csp/149/2019-131 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 3.000,00 eur s prísl. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 52, § 53 ods. 1 až 5, ods. 9, § 54 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

3. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobca voči žalovanému uplatnil pohľadávku zo zmluvy o spotrebnom úvere uzavretej dňa XX.X.XXXX, ktorá bola na žalobcu postúpená pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE S. R. XX.X.XXXX.

4. V prvom rade sa preto súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie žalobcu, teda či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky pôvodným veriteľom žalovaného na žalobcu. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanému (Slovenská sporiteľňa a.s.) je bankou. Z tohto dôvodu na danú vec okrem ust. § 525 Občianskeho zákonníka a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aplikoval aj ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., ktoré upravuje špeciálne podmienky, kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. V zmysle týchto ustanovení sa pre platné postúpenie pohľadávky bankou vyžaduje existencia splatnej pohľadávky, písomná výzva banky a následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke. V danom prípade k postúpeniu pohľadávky bankou žalobcovi došlo pred konečnou splatnosťou úveru, ktorá mala nastať dňa 18.5.2024, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018. Zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k zosplatneniu dlžného zostatku úveru na základe čl. 7. bod 7.6.1 písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sa stali súčasťou zmluvy o úvere. V súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka bola banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po doručení písomnej výzvy dlžníkovi. Žalobca v žalobe predložil

písomnú výzvu zo dňa 26.10.2016, ktorou bol žalovaný upozornený z dôvodu riadneho nesplácania úveru na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2016. O doručení výzvy a oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovanému však žalobca nepredložil žiaden dôkaz, hoci bol na to vyzvaný aj súdom. Zo strany žalobcu nebol predložený dôkaz ani o tom, že by táto výzva a oznámenie boli vôbec odoslané na poštovú prepravu, t.j. že boli minimálne reálne odoslané žalovanému. V zmysle čl. 10. bod 10.3. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. sa zásielka považuje za doručeníu tretí deň po jej odoslaní. Žalobca tak podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno o preukázaní tej skutočnosti, že žalovanému boli bankou doručené uvedené písomnosti. Nakoľko pre platné zosplatenie úveru sa vyžaduje doručenie oboch spomínaných písomností, súd uzavrel, že zosplatenie dlhu žalovaného pre nedodržanie podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je neplatné. Preto nedošlo k platnému zosplateniu dlhu, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Nakoľko súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecne legitimácie žalobcu, v ďalšom už neposudzoval zákonné náležitosti úverovej zmluvy a žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. aj keď žalovaný bol v konaní úspešný, nakoľko mu trovy konania nevznikli, náhradu trov konania mu nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade jeho právny predchodca nedodrжал všetky podmienky vyžadované ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splatením časti svojho peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a súčasne bol postupom opakovane vyzvaný podaním zo dňa 26.10.2016 a podaním zo dňa 23.11.2016 na úhradu peňažného záväzku. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a žiadnym spôsobom nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu. Žalovaný tak nepoprel ani existenciu a doručenie písomnej výzvy. Tiež poukázal na čl. 19 bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých je banka oprávnená kedykoľvek postúpiť pohľadávku na tretiu osobu. Takáto dohoda je v zmysle ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách možná. Na podporu svojej argumentácie poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov. Súd tak dospel k nesprávnemu záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

7. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, preto rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu zamietol. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi, uvedenými v napadnutom rozhodnutí, ktoré považuje za správne a na ktoré odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd udáva nasledovné:

10. V danom prípade niet pochyb o tom, že úverová zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Ide teda o spotrebiteľský spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý je upravený ust. § 290 a nasl. C.s.p.

11. V zmysle ust. § 295 C.s.p. súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

12. Neobstojí preto námietka žalobcu, že súd prvej inštancie bez zákonného oprávnenia vyzval žalobcu na predloženie dôkazov, svedčiacich o tom, že jeho právny predchodca dodrжал zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 525 Občianskeho zákonníka, teda že písomnou formou upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na uplatnenie práva zosplatiť spotrebiteľský úver. Súd pri zabezpečení potrebného skutkového základu postupoval v zmysle vyššie cit. zákonného ustanovenia.

13. Nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno o preukázaní skutočnosti, že žalovanému ako spotrebiteľovi boli jeho právnym predchodcom (bankou) doručené písomnosti, tak ako vyplýva z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 525 Občianskeho zákonníka, správne uzavrel súd prvej inštancie, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

14. Odvolací súd nepovažuje za správne úvahy žalobcu o tom, že zmluvné strany sú oprávnené upraviť odchyľne vzájomné práva a povinnosti pre prípad postúpenia pohľadávky v súlade s ust. § 89 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky. Z povahy ustanovení upravujúcich práva spotrebiteľov totiž vyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, preto podľa názoru odvolacieho súdu zmluvné strany nie sú oprávnené upraviť otázky súvisiace s postúpením pohľadávky odchyľne od zákonných ustanovení.

15. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, avšak trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).